

Kaſ ſe ho bitwu tym wejſańařam jo ſejſchło.

Chtož ſeběſcho do gorow huſegnuť, ten pytaſcho ſ'chow niži w piwnizy a ſdychowaſcho a jěkaſcho rowno tať ať my. Stary Hochdörſer žaťoſcziſcho pſchi kuždem praſńeńu: „Něť žo ſchyťno ſamſy!“ Žogo žeńſka ſchczoťaſcho: „Něbyž taťa nara!“ Žurowa žebraſcho: „Žuro, bjatuj, Žuro, bjatuj!“ Won ako ſtary wojať wotgroni: „Žij mě, ty ſy zaſchyna baba!“ Tať ſe wažichu ſchtundy dlužko. Ako pať to řagańe bližej pſchichadaſcho a zeťo gorſche buwaſcho, ga buch teť te twaržejſche huťſchoby měke a moja maſch bu ſa nich ten měřchniť a bjatowaſcho ſ nimi ſchyťnymi. A to tať dlužko, až tež to praſťotańe tych buſchkwow we gaſach pſcheſta a te franzojſke wojaťi po zeťej ſmuſe woťachu: *Sauve qui peut! Pardon! Pardon!* Němſke pať ſ jedernym hurah dojſy nuťſch ſchěgnuchu, potom porachu ſe wejſańaře hyſchczi džažuze ſ tych chowanřow wen.

Něť po tej nuſy jo nam ſměřchno, řať młogemu ſe jo ſchło. Žilipowa běſcho na porožowańu a řchěſcho ſ mozu do ſuda ſalěſcž, aby tam až do řońza teje bitwy wotaťa. Młyniřojž Fryžo ſaleſe do muřowego řaſchcža a pſchowoťaſcho ſwojej žeńſze: „pſchikſchyj mě! pſchikſchyj mě!“ Wona cheťkaſcho: „žo ga ja wotańu?“ Křempať ſaleſe do dymniřa a wiſaſcho tam zeťy dlužki žeń. We Majerojž piwnizy chowachu ſe 62 duſchow. A tym pſchibenu ſeger řchich ſ rařom franzojſki wojať, ten Toni ſ Fröſchweilera, ſ'chow pytažuzy. Woni ſe na řogo drějachu: „Toni, Toni, my ſmy ſchyťne teje ſmērſchi, žož tebe namařaju; huſegaj dalej!“ a pſchistym žogo huſtarřachu. Toni pať běſcho tam ſnaty, ſaleſe